

Månaden Sha‘ban

Pedagogiska reflektioner kring månaden Sha‘ban

- Sha‘bans särdrag
- Akta dig för att hamna i glömska
- Fördelen med att fylla glömskans tider med lydnadshandlingar
- Förberedelsen inför Ramadan

Inledning: Månaden Sha‘ban är en av de månader som har en upphöjd ställning och en ädel rang. Trots detta känner många människor inte dess värde, än mindre fullgör de dess rättigheter. Därför bör vi stanna upp inför denna månad och reflektera, så att vi inte blir bland dem som försummar den. Bland dessa reflektioner finns följande:

Sha‘bans särdrag

Under jahiliyyah brukade man upphöja månaden Rajab och samtidigt försumma Sha‘ban. Gud gav därför Sha‘ban särskilda egenskaper som ökade dess betydelse i de troendes hjärtan. Bland dessa särdrag finns:

1. Gud gjorde Sha‘ban till avslutningen av årets handlingar – i denna månad lyfts årets gärningar upp

Från Usamah ibn Zayd – må Gud vara nöjd med honom – som sade: ”Jag sade: O Guds Sändebud, jag har inte sett dig fasta i någon månad så

mycket som du fastar i Sha‘ban.” Han svarade:

(هو شهر تُرفع فيه الأعمال إلى رب العالمين، فأحب أن يُرفع عملي وأنا صائم). (1) (.....)

”...Det är en månad då handlingarna lyfts upp till världarnas Herre, och jag vill att mina handlingar lyfts upp medan jag fastar.” (1)

Pedagogisk reflektion

Sha‘ban är den månad då din årsredovisning avslutas och dina handlingars skörd förs fram. Med vad vill du att ditt år ska avslutas? Och i vilket tillstånd vill du att Gud ska se dig när dina handlingar lyfts upp?

Det är ett avgörande ögonblick i människans liv när änglarna stiger upp med hela årets gärningar för att framlägga dem inför Gud, den Upphöjde:

{إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ}

”Till Honom stiger det goda ordet, och den goda handlingen höjer det.” (Fatir: 10)

Vill du att dina handlingar ska lyftas upp medan du är i lydnad, uppriktighet, ståndaktighet, ansträngning och uppoffring? Eller accepterar du att de lyfts upp medan du befinner dig i passivitet, svag beslutsamhet, brist på strävan och avstånd från Gud?

Granska dig själv – du Guds tjänare – och skynda dig till goda handlingar innan de lyfts upp till Gud i denna månad då handlingarna presenteras. Och vet att:

(اللَّهُ تَعَالَى طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا). (2)

”Gud är god och accepterar endast det som är gott.” (2)

2 – Profeten ﷺ gav Sha‘ban särskild uppmärksamhet genom extra fasta och ansträngning

Från A‘ishah – må Gud vara nöjd med henne – som sade:

”Den månad som Guds Sändebud ﷺ älskade mest att fasta var Sha‘ban; ja, han brukade till och med förena den med Ramadan.” (3)

Pedagogisk reflektion

Älskar du det som Guds Sändebud ﷺ älskade? Känner du samma längtan till denna månad som han kände? Detta är det praktiska testet och det sanna måttet på kärleken till Profeten ﷺ: att du finner i ditt hjärta kärlek till det Gud och Hans Sändebud älskar, att du längtar efter det de längtar efter, följer hans väg och vandrar i hans fotspår.

Från A'ishah – må Gud vara nöjd med henne – som sade:

”Guds Sändebud ﷺ brukade fasta tills vi trodde att han aldrig skulle bryta fastan, och han brukade avstå från fasta tills vi trodde att han aldrig skulle fasta. Jag såg aldrig Guds Sändebud ﷺ fasta en hel månad förutom Ramadan, och jag såg honom aldrig fasta mer i någon månad än i Sha‘ban.” (4) I en annan version: **”Han fastade hela Sha‘ban; han fastade Sha‘ban utom en liten del.” (5)**

Ibn al-Mubarak sade:

”Det är tillåtet i arabernas språkbruk att säga ’han fastade hela månaden’ när man menar att han fastade större delen av den.” (6)

Ibn Hajar sade: **”Hadithen är ett bevis för Sha‘bans förträfflighet när det gäller fasta.” (7)**

Ibn Rajab sade: **”Profetens ﷺ fasta under årets månader varierade, men han fastade i Sha‘ban mer än i någon annan månad.” (8)**

Al-San‘ani sade: **”Hadithen visar att Profeten ﷺ särskilt utmärkte Sha‘ban genom att fasta mer i den än i andra månader.” (9)**

Ibn Rajab sade även: **”Den bästa frivilliga fastan är den som ligger nära Ramadan – före eller efter – eftersom den knyts till Ramadan genom sin närhet. Dess ställning i förhållande till Ramadan är som de frivilliga sunnah-bönerna i förhållande till de obligatoriska bönerna: de kompletterar bristerna i de obligatoriska handlingarna.” (10)**

Pedagogisk reflektion

Hur många dagar planerar du att fasta denna månad i efterföljd av Profeten ﷺ?

3 – Gud har utmärkt Sha‘ban med en ädel natt då Han ser till Sina tjänare och förlåter varje monoteist som inte hyser hat eller fiendskap

Från Abu Musa al-Ash‘ari – må Gud vara nöjd med honom – att Guds Sändebud ﷺ sade:

(إِنَّ اللَّهَ لَيَطَّلِعُ فِي لَيْلَةِ النَّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ فَيَغْفِرُ لَجَمِيعِ خَلْقِهِ إِلَّا لِمُشْرِكٍ أَوْ مُشَاحِنٍ). (11)
”Gud ser till Sina tjänare under natten till Sha‘bans mitt och förlåter hela Sin skapelse – utom en avgudadyrkare eller en som hyser fiendskap.” (11)

Från Abu Tha‘labah al-Khushani – må Gud vara nöjd med honom – att Profeten ﷺ sade:

يَطَّلِعُ اللَّهُ عَلَى عِبَادِهِ لَيْلَةَ النَّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ فَيَغْفِرُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَيُمْهَلُ الْكَافِرِينَ، وَيَدْعُ أَهْلَ الْحَقْدِ بِحَقْدِهِمْ (حَتَّى يَدْعُوهُ). (12)
”Gud ser till Sina tjänare under natten till Sha‘bans mitt: Han förlåter de troende, Han låter de icke-troende vara, och Han lämnar dem som bär hat åt sitt hat tills de lämnar det.” (12)

Natten till Sha‘bans mitt är en stor möjlighet

– En möjlighet för varje felande och bristfällig att återvända till Gud

{وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ}

”Vänd er i ånger till er Herre.” (al-Zumar: 54)

– En möjlighet att rensa hjärtat från agg och fiendskap

Här finns ingen plats för den som hyser hat, avund eller splittring. Låt vår paroll vara Guds ord:

{رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ} (al-Hashr: 10)

”Vår Herre, förlåt oss och våra bröder som föregick oss i tron. Låt inte hat eller agg finnas i våra hjärtan mot dem som tror. Vår Herre, Du är sannerligen mild och barmhärtig.” (al-Hashr: 10)

Några av salaf sade:

”De bästa handlingarna är rena hjärtan, generösa själar och uppriktig omtanke för umman. Med dessa egenskaper nådde människor höga nivåer – inte genom mängden fasta och bön.” (13)

– En möjlighet för varje syndare, oavsett syndens storlek, att ha gott hopp om sin Herre

Gud, den Upphöjde, finner ingen synd för stor att förlåta. Därför kallar Han Sina tjänare:

{...قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ}

”Säg: Mina tjänare som har gjort övertramp mot sig själva, förlora inte hoppet om Guds barmhärtighet...” (al-Zumar: 53)

Och Han öppnade dörrarna till Sin barmhärtighet och sitt hopp genom att säga:

(يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَىٰ مَا كَانَ فِيكَ وَلَا أَبَالِي...) (14)

”O Adams son, så länge du åkallar Mig och hoppas på Mig, förlåter Jag dig vad du än gjort, och Jag bryr Mig inte...” (och fortsättningen av hadithen som du angav). (14)

Akta dig för att vara bland de försumliga

Från Usamah ibn Zayd – må Gud vara nöjd med honom – som sade: ”Jag sade: O Guds Sändebud, jag har inte sett dig fasta i någon månad så mycket som i Sha‘ban.” Han svarade:

(ذَلِكَ شَهْرٌ يَغْفُلُ النَّاسُ عَنْهُ بَيْنَ رَجَبٍ وَرَمَضَانَ). (15)

”Det är en månad som folk försummar, mellan Rajab och Ramadan.” (15)

Det är som om Profeten ﷺ förklarar för de troende att de inte får vara bland dem som glömmer Gud när människorna omkring dem glömmer Honom. Tvärtom bör de vara vakna inför sin Herre, inte försumliga, utan vända sig till Honom när andra vänder sig bort, minnas Honom när andra glömmer, och vägledas av Hans ljus när andra går vilse. De har en väg, och människorna har en annan.

Deras väg och deras tillstånd är: närhet till Gud, stående vid Hans dörr, ödmjuk bön, ihågkommande, tårar, underkastelse och hjärtats ödmjukhet

inför sin Herre i varje stund. De avviker inte från detta ens för ett ögonblick. Deras längtan är riktad mot Hans kärlek... deras njutning, deras glädje och deras begär ligger i Hans lydnad. (16)

Vad är orsaken till att människor försummar Sha‘ban?

Ibn Rajab sade:

”Eftersom Sha‘ban ligger mellan två stora månader – den heliga månaden (Rajab) och fastemånaden (Ramadan) – blir människor upptagna av dessa två, och därför försummas Sha‘ban.” (17)

Du som är försumlig:

– Vakna upp inför din resa och ditt slutmål

Akta dig för att följa dina begär. Vänd dig till rättfärdighet innan du själv flyttas bort. Håll räkenskap med dig själv för vad du säger och gör, och glöm inte att rätta till dina brister... **Gud, Gud – gör det inte!** (18)

Du som är försumlig: Vakna innan Ramadan kommer medan du fortfarande är i din glömska – så att du inte går miste om dess välsignelser

Från Anas ibn Malik – må Gud vara nöjd med honom – som sade: Profeten ﷺ sade när Ramadan inträdde:

إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ قَدْ حَضَرَكُمْ، وَفِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، مَنْ حُرِمَهَا فَقَدْ حُرِمَ الْخَيْرَ كُلَّهُ، وَلَا يُحْرَمُ خَيْرَهَا (إِلَّا مَحْرُومًا). (19)
”Denna månad har kommit till er, och i den finns en natt som är bättre än tusen månader. Den som berövas dess godhet har berövats allt gott, och ingen berövas dess godhet utom den verkligt berövade.” (19)

Du som är försumlig: Vakna så att du inte går miste om förlåtelsen

Från Jabir ibn Samurah – må Gud vara nöjd med honom – som sade: Profeten ﷺ steg upp på predikstolen och sade: (آمِينَ آمِينَ آمِينَ) När han steg ned frågade man honom om detta, och han sade: رَغِمَ أَنْفُ مَنْ (أَدْرَكَ رَمَضَانَ فَلَمْ يُغْفَرْ لَهُ، قُلْ: آمِينَ. قُلْتُ: آمِينَ). (20)
”Ängeln Gabriel kom till mig och sade: 'Må den förnedras som når Ramadan och ändå inte blir förlåten. Säg: Amen.' Så jag sade: Amen.”

Från Abu Hurayrah – må Gud vara nöjd med honom – att Profeten ﷺ sade:

رَغِمَ أَنْفُ رَجُلٍ نُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ، وَرَغِمَ أَنْفُ رَجُلٍ دَخَلَ عَلَيْهِ رَمَضَانَ ثُمَّ انْسَلَخَ قَبْلَ أَنْ يُغْفَرَ لَهُ.) (21))

”Må den förnedras vars näsa smutsas ned – den som hör mitt namn nämnas och inte sänder välsignelser över mig; och må den förnedras som får uppleva Ramadan och sedan lämnar den utan att ha blivit förlåten.”
(21)

Du som är försumlig:

Vakna så att du inte blir bland dem som stöts bort

Från Ka‘b ibn Ojrah – må Gud vara nöjd med honom – att Profeten ﷺ en dag steg upp på predikstolen. När han steg upp på första trappsteget sade han: (آمِينَ) På det andra: (آمِينَ) På det tredje: (آمِينَ) När han sedan steg ned frågade man honom om detta. Han sade: (عَرَضَ لِي) *”Gabriel mötte mig när jag steg upp på trappsteget och sade: ’Må han vara fjärran (från Guds barmhärtighet) som når Ramadan och ändå inte blir förlåten.’ Så jag sade: Amen.”*

Vilka är fördelarna med att fylla glömskans tider med lydnad?

Att fylla tider då människor är försumliga med dyrkan och lydnad rymmer många fördelar och frukter. Bland dem finns:

1 – Ett tecken på hög ambition och sann beslutsamhet

Ibn al-Jawzi sade: **”Vet att de tider då människor är försumliga är högt värderade, eftersom folk då är upptagna med sina vanor och begär. När den som söker dygd håller fast vid dyrkan under dessa tider visar det hans iver efter gott. Därför har det ansetts förträffligt att bevittna fajr-bönen i församling, eftersom många människor är försumliga vid den tiden.”**

Från Abu Hurayrah – må Gud vara nöjd med honom – att Guds Sändebud ﷺ sade: (سَبَقَ الْمُفَرِّدُونَ). De sade: **”Vilka är de som gått före, o Guds Sändebud?”** Han sade: (23) *”(الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا، وَالذَّاكِرَاتُ).”* **”De som ihågkommer Gud mycket – män och kvinnor.”**

Betydelsen av *al-mufarridun*: De som avskilt sig från människorna, dragit sig undan för att ägna sig åt dyrkan. Det är som om de har avskilt sina

själar helt åt Gud, och därför har de gått före genom att nå närhet till Honom och stiga till de högsta graderna. (24)

2 - Att handla i enlighet med det Gud älskar

Gud, den Upphöjde, älskar att bli åttlydd vid alla tider – men särskilt när människor är försumliga och upptagna av annat. Ju större glömskan är vid en viss tidpunkt, desto mer älskar Gud att Hans tjänare lyder Honom just då.

Ibn Rajab sade i sin kommentar till hadithen från Usamah ibn Zayd:

”I den finns ett bevis för rekommendationen att fylla tider av glömska med lydnad, och att detta är älskat av Gud. En grupp av salaf brukade därför rekommendera att man ägnade tiden mellan maghrib och ‘isha’ åt bön, och de sade: ‘Det är en tid av glömska.’ Därför är också nattens mitt förträfflig, eftersom de flesta människor då är försumliga i att minnas Gud.”

Från Amr ibn Abasah – må Gud vara nöjd med honom – att han hörde Profeten ﷺ säga: (فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ) (مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ). (25) *”Den tid då Herren är som närmast Sin tjänare är under den sista delen av natten. Om du kan vara bland dem som minns Gud vid den tiden – var det.”*

För denna anledning önskade Profeten ﷺ att fördröja ‘isha’-bönen till midnatt, men han avstod av omtanke för umman och deras svårigheter. När han en gång kom ut till sina följeslagare som väntade på ‘isha’ sade han: (مَا يَنْتَظِرُهَا أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ غَيْرِكُمْ). (26) *”Ingen på jorden väntar på denna bön förutom ni.”*

Detta pekar på förträffligheten i att minnas Gud vid tider då nästan ingen annan gör det. Därför finns det också hadither om förtjänsten i att minnas Gud på marknadsplatser – eftersom det är en plats av glömska bland människor som är upptagna av världen. (27)

3 - Att vinna Guds kärlek

De människor som står närmast Guds kärlek är de som inget kan distrahera från Hans dyrkan och inget kan avleda från Hans lydnad. De har ett tillstånd, medan människorna har ett annat.

Från Abu Dharr al-Ghifari – må Gud vara nöjd med honom – att Profeten ﷺ sade: تَلَاثَةٌ يُحِبُّهُمُ اللَّهُ، قَوْمٌ سَارُوا لَيْلَتَهُمْ حَتَّى إِذَا كَانَ النَّوْمُ أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِمَّا يُعْدِلُ بِهِ، نَزَلُوا فَوَضَعُوا (رُؤُوسَهُمْ فَيَتَنَحَّى أَحَدُهُمْ فَيُصَلِّي يَتَمَلَّقُنِي وَيَتْلُو آيَاتِي حَتَّى يُوقِظَهُمْ لِرَحِيلِهِمْ...). (28)

Denna man, som trots sin trötthet avskilde sig från sina följeslagare för att stå inför Gud i bön, älskades av Gud. På samma sätt är det med varje person som minns Gud när människorna glömmar, eller fastar när människorna försummar fastan. (29)

Detta är en av de klaraste bilderna av sann kärlek till Gud: att se en människa vända sig till sin Herre medan andra är upptagna, att se honom söka lydnad medan andra är likgiltiga. Medan människorna är försjunkna i sina världsliga sysslor, går han till dyrkan – för hans Herre är mer värd än allt annat. Därför blir belöningen av samma slag som handlingen.

4 – Fördubblade belöningar

När människor är försumliga blir lydnadshandlingar tyngre för själen. När många lyder Gud blir lydnaden lättare, eftersom man finner stöd och förebilder. Men när tiden präglas av glömska och en människa står ensam i lydnad, blir handlingen svårare – eftersom hon inte finner någon att följa.

Just därför är handlingar som utförs under tider av glömska och allmän avvändhet från Gud särskilt högt belönade.

Från Otbah ibn Ghazwan – må Gud vara nöjd med honom – att Profeten ﷺ sade:

(إِنَّ مِنْ وَرَائِكُمْ أَيَّامَ الصَّبْرِ، لِلْمُتَمَسِّكِ فِيهِنَّ يَوْمٌ بِمَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ أَجْرُ خَمْسِينَ مِنْكُمْ).

”Sannerligen kommer dagar av tålamod efter er; den som håller fast vid det ni står för under de dagarna kommer att få belöningen av femtio av er.”

De sade: ”O Guds Profet, femtio av dem eller av oss?” Han sade: (بَلْ مِنْكُمْ).

De sade igen: ”Av dem?” Han sade: (لَا، بَلْ مِنْكُمْ). Tre eller fyra gånger. (30)

Shaykh Kamal al-Din al-Zamalkani sade: **”Belöningen för de senare generationernas handlingar fördubblas eftersom få människor utför dessa handlingar. Detta innebär inte att de är bättre än de tidigare (dvs. sahabah), utan att just den specifika handlingen får större belöning på grund av bristen på medhjälpare. Profeten ﷺ sade: ’Ni finner många som**

hjälp er till gott.”

Shaykh ‘Izz al-Din ibn Abd al-Salam sade: ”Denna hadith bygger på två principer: Den första är att handlingar förädlas genom sina frukter.”

Den andra principen:

Att den som är ”främmande” i början av islam är som den som är ”främmande” i slutet av islam – och vice versa. Profeten ﷺ sade:

(بدأ الإسلام غريباً وسيعود كما بدأ، فطوبى للغرباء من أمتي). (31)

”Islam började som något främmande och kommer att återvända till att vara som det började. Så lyckliga är de främlingar från min umma.”

Det vill säga: de som står ensamma i sin gudsfruktan, skilda från sin tids människor.

Sha‘ban och förberedelsen inför Ramadan

Princip:

Den som förbereder sig väl, vattnar sin sådd och tjänar sin åker – han gläds på skördedagen.

Du kommer inte att skörda i Ramadan annat än det du planterade i Rajab och vattnade i Sha‘ban. Fråga inte om de försumligas tillstånd.

Den som sår frön men inte vattnar dem... kommer att sucka av ånger på skördedagen.

O du som varit borta länge – försoningens dagar har närmat sig. O du som länge förlorat – nu har de lönsamma affärernas dagar kommit. Den som inte vinner i denna månad – när ska han då vinna? Den som inte närmar sig sin Herre i denna månad – han förlorar genom sitt avstånd. (32)

Sha‘ban är en förberedelse och träning inför Ramadan

Princip:

Svett i träningen minskar förlusterna när striden börjar.

Ibn Rajab sade: ”Eftersom Sha‘ban är som en inledning till Ramadan, föreskrevs i den sådant som föreskrivs i Ramadan – såsom fasta och

recitation av Koranen – för att själen ska förberedas för att ta emot Ramadan och tränas i lydnad till den Nåderike.”

Salamah ibn Kuhayl sade: ”Man brukade säga: Sha‘ban är recitatörernas månad.”

Habib ibn Abi Thabit brukade, när Sha‘ban inträdde, säga: ”Detta är recitatörernas månad.”

Amr ibn Qays al-Mala’i brukade, när Sha‘ban började, stänga sin butik och ägna sig helt åt Koranens recitation.

Ammar ibn Yasir brukade förbereda sig för fastan i Sha‘ban på samma sätt som han förberedde sig för fastan i Ramadan.

Källhänvisningar

- (1) Återberättad av al-Nasa’i (2678) och bedömd som hasan av al-Albani i *Irwa‘ al-Ghalil* (4/103)
- (2) Återberättad av Muslim (1015) från Abu Hurayrah – må Gud vara nöjd med honom
- (3) Återberättad av Abu Dawud (2431) och al-Nasa’i (2671), och autentiserad av al-Albani i *Sahih al-Jami‘* (2/848)
- (4) Återberättad av al-Bukhari (1969) och Muslim (1156)
- (5) Återberättad av al-Bukhari (1970) och Muslim (1156)
- (6) *Fath al-Bari* av Ibn Hajar (4/214)
- (7) *Fath al-Bari* (4/215)
- (8) *Lata‘if al-Ma‘arif* av Ibn Rajab (s. 128)
- (9) *Subul al-Salam* (1/583)
- (10) *Lata‘if al-Ma‘arif* av Ibn Rajab (s. 129)
- (11) Återberättad av Ibn Majah (1390) och bedömd som hasan av al-Albani i *Sahih al-Jami‘* (1/373)
- (12) Återberättad av Ibn Abi Asim i *al-Sunnah* (511) och al-Tabarani (590), och bedömd som hasan av al-Albani i *Sahih al-Jami‘* (1/385). Även återberättad av Ibn Abi Asim i *al-Sunnah* (509) från Abu Bakr al-Siddiq – må Gud vara nöjd med honom – och av Ibn Hibban (5665) från Mu‘adh ibn Jabal – må Gud vara nöjd med honom.
- (13) *Lata‘if al-Ma‘arif* av Ibn Rajab (s. 140)
- (14) Återberättad av al-Tirmidhi (3540) och bedömd som hasan av al-Albani i *al-Silsilah al-Sahihah* (1/251), från Anas – må Gud vara nöjd med honom

- (15) Återberättad av al-Nasa‘i (2678) och bedömd som hasan av al-Albani i *Irwa‘ al-Ghalil* (4/103)
- (16) *Hal al-Mu‘minin fi Sha‘ban* av Muhammad al-Dubaysi (s. 34)
- (17) *Lata‘if al-Ma‘arif* av Ibn Rajab (s. 130)
- (18) *al-Tabsirah* av Ibn al-Jawzi (2/48)
- (19) Återberättad av Ibn Majah (1644) och bedömd som hasan av al-Albani i *Mishkat al-Masabih* (1/612)
- (20) Återberättad av al-Bazzar (4277) och autentiserad av al-Albani i *Sahih al-Jami‘* (1/76)
- (21) Återberättad av al-Tirmidhi (3545), al-Bazzar (8465) och Ibn Hibban (908), och autentiserad av al-Albani i *Mishkat al-Masabih* (1/292)
- (22) Återberättad av al-Tabarani (315), al-Hakim (4/170) och al-Bayhaqi i *Shu‘ab al-Iman* (3/134). Autentiserad av al-Dhahabi, och al-Albani sade: "Sahih li-ghayrih." Se *Sahih al-Targhib wa-l-Tarhib* (1/583)
- (23) Återberättad av Muslim (2676)
- (24) *Fayd al-Qadir* (4/92)
- (25) Återberättad av al-Tirmidhi (3579) och autentiserad av al-Albani i *Mishkat al-Masabih* (1/387)
- (26) Återberättad av al-Bukhari (566) och Muslim (638) från A‘ishah – må Gud vara nöjd med henne
- (27) *Lata‘if al-Ma‘arif* av Ibn Rajab (s. 131)
- (28) Återberättad av Ahmad (5/153) och al-Hakim (2/123), autentiserad av al-Dhahabi, och av Shaykh Shu‘ayb al-Arna‘ut i hans granskning av *al-Musnad* (35/285)
- (29) *Lata‘if al-Ma‘arif* av Ibn Rajab (s. 131), med lätt bearbetning
- (30) Återberättad av al-Marwazi i *al-Sunnah* (32) och al-Tabarani (289), och autentiserad av al-Albani. Den har även ett stödjande vittnesmål från Ibn Mas‘ud – må Gud vara nöjd med honom. Se *al-Silsilah al-Sahihah* (1/892)
- (31) *Qut al-Mughtadhi ‘ala Jami‘ al-Tirmidhi* av al-Suyuti (2/762)

KORANEN & SUNNAH

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā‘ah – Ingen Jamā‘ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)

- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)

(32) *Lata'if al-Ma'arif* av Ibn Rajab (s. 148)